

တရားမအထွေထွေအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးတင်အေးရွှေတွင်

ဒေါ်ညွန့်ညွန့်

(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးမျိုးသန်း)

နှင့်

ဒေါ်လောရာ*

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၀ ရက်†

အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ နိုင်ငံခြားသားပိုင် အမွေပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၈၇ ခုနှစ် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ လွှဲပြောင်းခြင်းကို ကန့်သတ်သည့်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (က) အရ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီး၏ ခွင့်ပြုမိန့်ကို တင်ပြနိုင်မှသာ အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ လျှောက်ထားပိုင်ခွင့် ရှိမည်ဖြစ်ခြင်း။

* ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၁၀။
† ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၉ တွင်ချမှတ်သော ၂၁-၁၂-၀၆ ရက်နေ့စွဲ ပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ၅-၁-၁၉၈၉ ရက်နေ့က ကွယ်လွန်သွားသည့် ဒေါ်လောရာ၏ ဖခင်ဖြစ်သူ နိုင်ငံခြားသား ဦးကျိုးဇရက်လာဇရပ်စ် အမည်ပေါက် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၇ ခုနှစ် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းကို ကန့်သတ်သည့်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (က) အရ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနက စိစစ်ပြီး “ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံခွင့်” ပြုမှသာလျှင် အမွေခံပုဂ္ဂိုလ်များက အမွေဆက်ခံခွင့် အခွင့်အရေးကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်လောရာသည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီး၏ ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံခွင့်ပေးသည့်အမိန့်ကို တင်ပြနိုင်မှသာလျှင် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာကို လျှောက်ထားရယူပိုင်ခွင့် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သောအမိန့် မတင်ပြနိုင်ပါဘဲလျက် မူလဇွဲက အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးခဲ့သည်မှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးအောင်သစ်၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးခင်ဇော်၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၂၆၁ တွင် ဒေါ်လောရာက မိဘများကျန်ရှိသည့် မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ၁၃၁ လမ်း၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် ၁၁ အက်ဖ်၊ မြေကွက်အမှတ် ၆၃ မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦတို့အတွက် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ယင်း

လျှောက်ထားချက်အပေါ် ဒေါ်ညွန့်ညွန့်မှ ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းသဖြင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၉/၀၅ အဖြစ် ပြောင်းလဲ ဖွင့်လှစ်ပြီးနောက် နှစ်ဖက်ကို စစ်ဆေးကာ အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၈ အရ တရားလိုအား အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ သည်။ ထိုအမိန့်ကို တရားပြိုင် ဒေါ်ညွန့်ညွန့်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမအထွေထွေအယူခံမှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက တရားလို၏ မိဘများသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသဖြင့် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးရန်သင့်-မသင့်ကို အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၉ အရ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်ပြီး ပုဒ်မ ၂၁၈ အရ ဆုံးဖြတ်ရန် မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလို၏ဖခင်သည် နိုင်ငံခြားသားအနေဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ၁၉၈၇ ခုနှစ် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းကို ကန့်သတ်သည့်ဥပဒေအရ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး၏ အမွေဆက်ခံခွင့်ပြု သည့်အမိန့်ကို မတင်ပြနိုင်လျှင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းအပေါ် အမွေဆက်ခံ ခွင့် မရှိကြောင်း မူလရုံးက လက်ခံဆုံးဖြတ်သော သက်သေခံ (၈) စာ သည် စိစစ်ရေးအဖွဲ့၏ တွေ့ရှိချက်သာဖြစ်ပြီး ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး၏ အမွေဆက်ခံခွင့်ပြုသည့်အမိန့် မဟုတ်သဖြင့် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးထားသည်မှာ မှန်ကန်မှုမရှိပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက ဒေါ်လောရာ၏ မိဘများ က အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်မှာ သက်သေခံချက်များအရ မှန်ကန်ကြောင်း၊ ၁၉၈၇ ခုနှစ် မရွှေ့မပြောင်း နိုင်သည့်ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းကိုကန့်သတ်သည့်ဥပဒေအရ စိစစ်ရေး အဖွဲ့က အမွေဆက်ခံခွင့်ပြုသင့်သောပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပေးပြီး

ဖြစ်သဖြင့် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးသည်မှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ မူလရုံးက အမွေ ဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၈ ကို ရည်ညွှန်း၍ အမွေထိန်းစာ ထုတ်ပေးခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဒေါ်လောရာမှာ ပုဒ်မ ၂၁၉ အရ အကျုံးဝင်သူဖြစ်သဖြင့် အမွေထိန်း လက်မှတ်စာ ရခွင့်ရှိသူဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဒေါ်လောရာနှင့် ၎င်း၏မိဘများသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် များ ဖြစ်ကြသဖြင့် တရားလိုအား အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးရန် သင့်-မသင့်ကို အမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၈ အရ ဆုံးဖြတ် ရန် မဟုတ်ဘဲ ပုဒ်မ ၂၁၉ အရ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဆိုသော တင်ပြချက်မှာ မှန်ကန်သည်။ ဒေါ်လောရာသည် ကွယ်လွန်သူမိဘများ၏ အမွေကို ဆက်ခံခွင့်ရှိသူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်တွင်မူ အငြင်းပွားချက် မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုတွင် အဓိက အဆုံးအဖြတ် ပြုရမည့် ပြဿနာမှာ မူလတိုင်းတရားရုံးက သက်သေခံ (၈) အရ ဆုံးဖြတ်ချက် ကို လက်ခံပြီး အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးခဲ့သည်မှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိ-မရှိ ဆိုသောအချက်သာ ဖြစ်သည်။

သက်သေခံ (၈) စာမှာ “ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန(အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန) ၏ ၃-၄-၂၀၀၃ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၀/၇-၂၀၂/ရေး ၃” ဖြစ်သည်။ ထိုစာမှာ ဒေါ်လောရာထံသို့လိပ်မူ၍ ပေးပို့လာခြင်းဖြစ်ပြီး စာပိုဒ် (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပါရှိသည် -

“ ၂။ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့မှ စုံစမ်းစစ်ဆေးတွေ့ရှိချက် အစီရင်ခံတင်ပြလာခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၂၇-၁-၂၀၀၀ ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့

သော စိစစ်ရေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးက အောက်ပါ အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည် -

ရန်ကုန်တိုင်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ၁၃၁ လမ်း၊ အမှတ် (၃) ၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက် အမှတ်(၁၁ အက်ဖ်)၊ မြေကွက်အမှတ်(၆၃)၊ ပဉ္စမတန်းစားမြေ၊ ဧရိယာ(၂၅ ပေ x ၅၀ ပေ) ရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အဆောက်အဦသည် ဥပဒေကြောင်းအရ အမွေဆက်ခံခွင့် ပြုသင့်သော အဆောက်အဦဖြစ်ကြောင်း သက်ဆိုင်သူအား ပြန်ကြားရန်။”

အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ၅-၁-၁၉၈၉ ရက်နေ့က ကွယ်လွန်သွားသည့် ဒေါ်လောရာ၏ဖခင်ဖြစ်သူ နိုင်ငံခြားသား ဦးဂျိုးဇရက်လာဇရပ်စ် အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၇ ခုနှစ် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများ လွှဲပြောင်းခြင်းကို ကန့်သတ်သည့် ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (က) အရ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနက စိစစ်ပြီး “ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံခွင့်” ပြုမှသာလျှင် အမွေခံပုဂ္ဂိုလ်များက အမွေဆက်ခံခွင့် အခွင့်အရေးကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၂/၈၇ အရ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းကိုကန့်သတ်သည့်ဥပဒေဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရ နိုင်ငံခြားသားပိုင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံခွင့်ပေးရေးကိစ္စကို ပြည်ထဲရေးနှင့်

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနက စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ စိစစ်ရေးအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းကာ စိစစ်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းနည်းဥပဒေပါ ယခု အမှုနှင့်စပ်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ -

“၁၀။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် -

(က) x x x x x x x x x x x x x x x x x x x

(ခ) စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ စုံစမ်းစစ်ဆေး တွေ့ရှိချက် အပြည့်အစုံကို ရရှိလျှင် မိမိ၏ တွေ့ရှိချက်၊ ထောက်ခံချက်နှင့်အတူ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့က တင်ပြသော အစီရင်ခံစာ၊ တွေ့ရှိချက်၊ ထောက်ခံချက်ပါရှိသော အမှုတွဲကို ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးထံသို့ တင်ပြရမည်။

(ဂ) x x x x x x x x x x x x x x x x x x x

၁၅။ ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီးသည် ခုခံချေပလွှာနှင့် စိစစ်ရေးအဖွဲ့၏ စိစစ်တင်ပြချက်ကို ရရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ပေါင်းသုံးဆယ် ကုန်ဆုံးပြီးနောက် ခုခံချေပလွှာကို မရရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကိစ္စရပ် တစ်ခုချင်းအလိုက် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်သည် -

(က) ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံခွင့်ပေးခြင်း၊

(ခ) x x x x x x x x x x x x x x x x x x x

၁၈။ (က) ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် အပိုဒ် ၁၅ အရ ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးက ချမှတ်သော အမိန့်ကို စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းခံရသူထံသို့ အကြောင်းကြား ရမည်။

(ခ) x x x x x x x x x x x x x x x x x x

(ဂ) x x x x x x x x x x x x x x x x x x”

တို့ဖြစ်သည်။

ယင်းပြဌာန်းချက်များအရ ကြည့်ပါက ဒေါ်လောရာ တင်ပြ သော သက်သေခံ (ဂ) စာသည် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းကို ကန့်သတ်သည့်ဥပဒေဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ အပိုဒ် (၁၀) အရ စိစစ်ရေးအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မျှသာဖြစ်ပြီး အပိုဒ် ၁၅ (က) နှင့်အညီ ထုတ်ပေးထားသည့် ခွင့်ပြုမိန့် မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် စကားရပ်များဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ဆ) အရ ၁၉၈၇ ခုနှစ် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းကိုကန့်သတ်သည့် ဥပဒေပါ ပြဌာန်းချက်များသည် ရှေးဦးကျသော အမွေဆက်ခံခြင်းအက် ဥပဒေပါ ပြဌာန်းချက်များကို လွှမ်းမိုးသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်လောရာ သည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီး၏ ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံ ခွင့်ပေးသည့်အမိန့်ကို တင်ပြနိုင်မှသာလျှင် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာကို လျှောက်ထားရယူပိုင်ခွင့် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သောအမိန့် မတင်ပြနိုင် ပါဘဲလျက် မူလရုံးက အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးခဲ့သည်မှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမထွေထွေအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး ရန်ကုန် တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၁-၁၂-၀၆ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ မူလရုံး တရားလို ဒေါ်လောရာ၏ အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးရန် လျှောက်လွှာကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ငွေကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။